

אשר ידלין וחברת העובדים

כתב-האישום נגד אשר ידלין טוען, כי אחותו, שרה הרל, קיבלה 30 אלף דולר מן "החברה לעבודות חוף ונמלים" ("סולל-בונה"), לפי הוראה של מנכ"ל החברה מרדכי אליסון. הכסף הוצא מחשבון בשווייץ והועבר בדרכי-מרימה ליש-ראל, כדי שחברה-בת אחרת של "סולל-בונה", "אמי", תקבל עבודות-תיכנון מקופת-חולים.

בדיקה שנערכה העלתה, כי החשבון בשווייץ אינו רשום על שם "סולל-בונה", וכי שולמו ממנו במשך השנים מאות אלפי דולרים כשחוד לגורמים רבים ושונים. בעדותו במישטרה סיפר מרדכי אליסון כל זאת, וכן אמר כי נערכו עוד עיסקות בינו לבין ידלין.

השאלה המתעוררת היא, מה עושה המפקח על מטבע זר באוצר, דב קנטרוביץ, מול הגילוי כי לחברה ישראלית יש חשבון בדולרים בשווייץ, שממנו משלמים שוחד ללא פיקוח, כמו בפרשת "לוקהיד". שאלה שנייה היא, מה עושה חברת-עובדים, בעלת "סולל-בונה", בעניין זה?

מאשים אליסון בלי תגובה יו"ר משל

האם ביקשה מ"סולל-בונה" הסברים מלאים על החשבון, התשלומים ששולמו ממנו, דרכי הפיקוח הציבורי עליו?
 שאלה שלישית: מה עושה הרשות לניירות ערך באוצר מול הגילוי כי לחברת "סולל-בונה" חשבון בשווייץ, שממנו בוצעו תשלומים בהיקף אדיר, וכל זה אינו משתקף בסיפרי החברה בישראל?

בחזרה לחברת-העובדים. בעדותו במישטרה מסר עורך-הדין חיים גושן, כי שילם לאשר ידלין 15% משכר-הטירחה שקיבל מעבודות שידלין נתן לו. הסכם זה החל עוד כאשר היה ידלין מזכיר חברת-העובדים, ונמשך כאשר ידלין היה כבר בקופת-חולים. כתב-האישום אינו כולל את הפרק על חברת-העובדים, כיוון שאז לא היה ידלין עובד בתאגיד המספק שירותים לציבור, במובן החוקי, ולכן לא היה הכסף שקיבל בגדר שוחד. אולם חברת-העובדים היא צד נפגע, שכן ממנה הוציא ידלין במרימה סכומים גדולים מן הנחוץ לתשלום לגושן. חברת-העובדים חייבת להתלונן במישטרה, ולהבוע את הכסף. ללא תלונה מצידה לא תפעל הפרקליטות נגד ידלין וגושן בעניין זה. לגושן יש כסף. מדוע לא יחזיר את מה שלקח מכספי חברת העובדים לבגליו?

האם מוכן יושב-ראש חברת-העובדים, ירוחם משל, לתבוע את הכסף, וכן הסברים מ"סולל-בונה" על חשבוני-השוחד בשווייץ?

לחקור את מונופול "איי. בי. אם."

מיליון לירות, וחסכה בכך לפחות 50 מיליון לירות נוספות שהיו צריכים לשלם אילו ניקנה הציוד ב"איי. בי. אם." עצמה.

כשנוכחו ראשי "איי. בי. אם." כי נש-קפת סכנה למונופול שלהם בישראל, כמו באמריקה, הפעילו את המרפקים והקשרים בשיטות שלא היו מעזים להפעיל ב-אמריקה, והתוצאות לא איחרו לבוא: פרט למישרד-הביטחון, חדלו כל הגורמים לקנות ציוד חליף, ומעדיפים לשלם מאחר כפול במטבע זר ל"איי. בי. אם."! הגוף הפיקרי המבזבז כך את כספי האוצר הוא האוצר עצמו, באמצעות ה-מרכז-למיכון-משרדי ושירות-עבודות-ממון-כך.

פניות בכתב מלוות בדוגמות לרוב, ש-נשלחו אל מנכ"ל האוצר, הועברו לקבר-רה בוועדה לאוטומציה באוצר, שלא מצאה עד היום זמן להשיב על הפניות.

דוגמה לביזבזו כזה היא חברת "אל-על", שרכשה מ"איי. בי. אם." ציוד-עזר ב-800 אלף דולר, למרות ש"י. פי. גי." הציעה אותו ציוד ב-500 אלף דולר. אגב, ב-חברת-העופה אחרות, המעוניינות לה-סוך בכסף, פועל ציוד כזה שהציעה "י. פי. גי." תלונה של החברה למבקר ה-פנימי של "אל-על" לא נענתה עד היום.

מישטרת ישראל ביקשה לרכוש מער-כות-זיכרון, פנתה ל"איי. בי. אם." ול"י. פי. גי." וקנתה, כמובן, את ההצעה היקרה יותר.

"תנובה" הקימה חברה מיוחדת ל-מחשבים, שהשקיעה כשני מיליון דולר במחשבים של "איי. בי. אם." "י. פי. גי." הצי-עה למכור את מערכת-העזר האלה ב-חצי מחיר, לחסוך כחצי מיליון דולר ל"תנובה". אולם נראה כי ל"תנובה" אין סיבה לחסוך, גם בעמלות-התיוך שהיא גובה מן הצרכנים, והועדפה ההצעה היקרה יותר.

ממשלת ארצות-הברית התקינה תק-נות מיוחדות, כדי למנוע שליטה מר-נופוליסטית של חברת "איי. בי. אם." ב-שוק המחשבים, בידעה את הסכנות ה-רבות הטמונות בהשתלטות זו. התחרות שהממשלה האמריקאית מעודדת הביאה להקמת חברת-ענק, המציעות בארה"ב ציוד חליף לציוד של "איי. בי. אם." ב-כל הקשור למערכות העזר למחשב. מע-רכת אלה, מהירן כמחצית ממחיר ה-קנת המחשב כולו. בישראל הן מוצעות על-ידי חברת "י. פי. גי." המנסה זה שנים לחסוך באוצר עשרות מיליוני דולרים במטבע זר, על-ידי מכירת ציוד חליף לציוד "איי. בי. אם."

הציוד הזה כולל כונני תקליטים מג-נטיים, כונני סרטים מגנטיים, מערכות-זיכרון למחשבים, מערכות-הדפסה, ו-מערכות-תיקשות מסוגים שונים. בשנ-תיים הראשונות לקיומה של "י. פי. גי." מכרה החברה למישרד-הממשלה שונים ציוד חליף לציוד "איי. בי. אם." ב-60

איך לעקוף את התקציב?

בלוס-אנג'לס גרה בחורה, ישראלית-לשעבר, העובדת לעת-מצוא כעיתונאית, ושמה יהודית סלומון. היא במיקרה ידעה של כמה מפיקי-סרטים בישראל, ומטפלת בהם כיאות בבואם לקליפורניה, וגם דואגת להם ולסירטיהם. בארה"ב.

הידידים החליטו לעזור לה, כמקובל בישראל, על חשבון ממשלת ישראל. כיוון שמישרד-המיסחה-התעשייה אינו יכול לתת סתם כסף לבחורה, ואפילו היא נחמדה, שכן הוא כפוף לחוקים

שר ברילב בלי פיקוח

מצחיקים של מיכרזים וביקורת ציבור-רית של הכנסת על הוצאותיו, הוסדרה העיסקה הבאה: מישרד-המיסחה-ה-תעשייה יקציב 12 אלף דולר לשנה ל-איגוד מפיקי-הסרטים, והאיגוד החליט להקציב 12 אלף דולר ליהודית סלומון. כך משלמת המדינה כסף-לידידה של כמה מפיקים, והכל בא על מקומו ב-שולם.

"קאר אוואן" באילת מתרחב

מלון "קאר אוואן" באילת, של בן-ציון ספקטור, ישקיע 4 מיליון לירות בהוספת 40 חדרים על ה-80 הקיימים. מישרד-התיירות אישר את תוכנית ה-השקעה, שבביצועה יהל בקרוב. המלון פועל בתפוסה של יותר מ-90% כאשר 40 חדרים מושכרים בחוזה שנתי לקבו-צות סקנדינביות.

המלון יפתח בקרוב גם מועדון-לילה מיזרחי בשם "הגמל המחייך", שיציע לתיירים בידור בנוסה אלף-לילה-ולילה. המלון הוא בן 3 כוכבים.

מזדנאי ספקטור בלי לאות

הבורסה מה קורה לריווחי "סולל בונה"?

הידיעה כי מכספי "סולל-בונה" שולם לאשר ידלין שוחד בשיעור של 30 אלף דולר (ראה ידיעה אחרת במדור זה) מוסיפה עניין, במאבק המתנהל על-ידי בעלי-מניות של "סולל-בונה" נגד ה-חברה. קבוצה של בעלי-מניות, כדוגמת יעקב לווינקוף, פנתה אל הנהלת הבורסה לניירות ערך ולרשות לניירות ערך, ותבעה לחייב את החברה לקיים את הבטחותיה בתשקיף שהוציאה. מסתבר כי החברה מכרה בשנת 1962 מניות במחיר של 150%, ולפי תשקיף שבו הבטיחה לקוני המניות כי תחלק מדישנה לפחות 20% מן הרווחים ה-עודפים, לאחר תשלום דיוונד הבכורה. דיוונד-הבכורה שמשלמת החברה הוא 25% רווח למניה. עד כה טרם החליטו הנהלת הבורסה והרשות לניירות ערך מה לעשות בנושא.

המלונאים דורשים שינוי דירוג התמריצים

התאחדות המלונאים דורשת מן ה-אוצר הוספת שתי דרגות לדרגות ה-נהוגות כיום לתשלום תמריצי-יצוא. כיום, יצואן אשר הערך המוסף שלו עד 25%, אינו מקבל כל תמריץ. התמריצים ניתנים לפי ארבע דרגות של אחוזי ערך מוסף, כאשר המכסמים ניתן לעושה יותר מ-66% ערך מוסף.

המלונאים רוצים בשתי דרגות נוס-פות, האחת ליצואן של 66% עד 76%, והשנייה ל-76% עד 86%, כאשר ה-המכסמים יהיה ליצואן של יותר מ-86%. כיוון שהמלונאים רואים עצמם ב-דרגה של 90%, הם מקווים להגדיל את חלקם בתמריצים, שיהיו השנה 6 מיל-יארד לירות.

אגב, בימים אלה אישר האוצר הקמת מכון לעידוד התיירות, שיפעל בהשתת-פות כל גורמי התיירות בישראל. המכון הוקם לאחר מאבק ממושך של המ-לונאים.